

Joukko-ohjautumista ja myönteistä elämänasennetta

Nykyaikaisessa työelämässä johtaminen on täysin toisenlaista, kuin se oli 30 – 40 vuotta sitten. Puhun kokemuksesta. Nykyinen johtamisen rautalankaohje voisi olla; kuuntele, kysy, älä oleta, ymmärrä, tunnista osaaminen, arvosta sitä ja anna tilaa. Kuuntelukin on työtä, eikä se ole edes helppoa työtä – vaikka meillä jokaisella on kaksi korvaa, mutta vain yksi suu.

Vertaukset ovat oiva tapa kertoa ja selventää asioita. Väitän, että toiminnalliset rakenteet ovat organisaatiossa välttämättömiä – siis ne tylsät organisaatiokaaviot. Toiminnalliset rakenteet johtavat jonkinlaiseen joukko-ohjautumiseen, jossa toiset otetaan huomioon ja asioista selviydytään yhdessä. Jokainen tekee oman osuutensa, ja niistä syntyy kokonaisuus. Ja sitten se vertaus. Jos suuren aukion reunaan ajaa sata tai tuhat autoa, joiden kaikkien tavoitteena on ylittää aukio, päätyen ulos samasta portista, syntyy varmuudella kaaos. Mutta kun samat sata tai tuhat autoa saapuvat suureen kanavoituun risteykseen tai liikenneympyrään, kaikki sujuu vaivattomasti. Miksi? On tapahtunut joukko-ohjautuminen. Autoilijat on ohjattu ottamaan toiset huomioon ja selvinneet alueen ylittämisestä yhdessä. Mielenkiintoista! Näin sen pitäisi toimia myös työyhteisössä.

Optimismi tarkoittaa myönteistä ja toiveikasta elämänasennetta ja kykyä nähdä asioiden hyvät puolet. Optimistit osaavat nähdä asioista parhaat puolet ja he yrittävät tehdä jokaisesta hetkestä mahdollisimman hyvän. Optimismi pohjautuu sille, että hyväksyt asiat, joita et voi muuttaa, ja keskityt sen sijaan asioihin, joita voit hallita. Tuossa ei voi olla mitään väärää tai pahaa. Minä olen satavarmasti optimisti. Minulle käytännönoptimismi on sitä, että ikävätkin asiat on helpompi hoitaa toiveikkaalla elämänasenteella, ja jos vain on mahdollista, niin maustettuna pienellä pilkkeellä silmäkulmassa. Vakavilla asioilla ei tietenkään sovi leikkiä, mutta huonojen puolien etsiminen ja etenkin niiden korostaminen eivät vie asiaa eteenpäin. Sen haukun otankin nöyränä vastaan, että minun sanotaan olevan jopa yltyoptimistinen. No sitten olen, jos siltä tuntuu – mutta edelleenkin pieni pilke silmäkulmassa.

SOTE- ja maakuntauudistus alkavat kyllästyttää meistä ihan jokaista. Mutta pakko niistäkin on muutama rivi kirjoittaa. Mistä ”tavallinen kansalainen” voi nyt tietää, ketä uskoa? Jotakuinkin tolkun miehinä ja naisina pidetyt poliitikot kertovat yhdestä ja samasta SOTE-uudistuksesta täysin erilaisia näkemyksiä ja perusteluja. Tietenkin tämä on hallitus-/oppositiopolitiikkaa, mutta tilannetta sekoittaa entisestään se, että nyt mielipiteet saattavat olla saman puolueenkin edustajilla täysin päinvastaiset, esimerkiksi kokoomuksen Vapaavuori vs. Orpo. Tulee olemaan todella jännittävää seurata mihin ratkaisuun lopulta päädytään. Toinen kun väittää, että koko hanke kaatuu, ja toinen yhtä suurella varmuudella, että nyt se saatetaan maaliin. Jotenkin tuntuu huolestuttavalta, kun olemme tekemässä historian suurinta uudistusta siten, että Kuntalehti uutisoi asiasta - ”Sote- ja maakuntauudistus vaappuu kohti määränpäättä”, siis vaappuu.

Tältä jakkaralta pohdin asiaa pitkälti ulvilalaisilla silmälasella. Tuossa hengessä kysyinkin eräessä seminaarissa muutama viikko sitten satasoten muutosjohtajalta näin: Näiden todistajien läsnä ollessa kysyn Sinulta – lupaatko, että Ulvilassa säilyy vähintäänkin nykyisentasoinen terveys- tai sotekeskus? Vastaus oli lyhyt ja selkeä. Se kuului - lupaan. Paikalla oli viitisen kymmentä todistajaa. Uskossa on hyvä elää, sanotaan.

”Kun hiljaa hiihtää, tulee kaunis latu”.

Kaupunginjohtaja Jukka Moilanen